

Chand Kaur v. Jang Singh and others (R. N. Mittal, J.)

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਸਨ ਅਤੇ ਇਹ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਹੁਕਮ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਾਂ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਖਿੱਚੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਅਹਾਤਿਆਂ 'ਤੇ ਆਖਰੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ। ਅਜੀਬ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੁਨਰ-ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਪੱਖਪਾਤ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਰਾਜ, ਅਸੀਂ, ਇੱਕ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਜੋਂ, ਇਸ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਹਾਂ।

(21) 1978 ਦੇ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 1000 ਅਨੁਸਾਰ ਅਨੁਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੇਸ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਪ੍ਰੋਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਫੁਲ ਬੈਚ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀ.ਜੇ., ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.ਜੇ.

ਚੰਦ ਕੌਰ- ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲੈਟ,

ਬਨਾਮ

ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਅਤੇ ਹੋਰ- ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰ।

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ 1973 ਦੀ ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 565 ਵਿੱਚ 1978 ਦੀ 458-ਸੀ

21 ਅਗਸਤ 1978

ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (1908 ਦਾ V)— ਧਾਰਾ 122 ਅਤੇ ਆਰਡਰ 22 ਨਿਯਮ 2 -ਏ, 2-ਬੀ ਅਤੇ 4(3) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ—ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਦਾ ਕੋਡ (ਸੋਧ) ਐਕਟ (104 ਦਾ) 1976)- ਸੈਕਸ਼ਨ 97— ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) - ਕੀ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਅਤੇ 3 2-ਬੀ3 ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (4) (5) ਅਤੇ (6) ਨੂੰ ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1908 ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼, 1908 ਅਤੇ ਉਪ ਦੇ ਬਦਲ -ਨਿਯਮ (3) ਤੋਂ ਨਿਯਮ 4, ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ

ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਾ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਵੇ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਇਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਧਿਰਾਂ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਰਹੇਗਾ। . ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97(1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ , ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੋਧ ਹੋਏ ਕੋਡ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ, ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਨਿਯਮ ਧਾਰਾ 97(1) ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਮੂਲ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ

ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਟਿਊਸ਼ਨ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਅਤੇ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਇੱਕ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸੀਰੇਨ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਛੋਟ ਨੂੰ ਵੱਖ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ - ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਕੋਲ ਸੀ ਅਜਿਹੀ ਅਗਿਆਨਤਾ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਦਲਵੇਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (3) ਤੋਂ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (4) ਅਤੇ (5) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਬਦਲੇ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (3) ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ। ਇਸ ਲਈ, ਬਦਲਿਆ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(ਪਾਰਾ 6, 7, 9 ਅਤੇ 19)।

14 ਮਾਰਚ 1978 ਨੂੰ ਮਾਣਯੋਗ ਜਸਟਿਸ ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ ਬੈਂਸ ਵੱਲੋਂ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਅਹਿਮ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਕੇਸ ਰੈਫਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਾਣਯੋਗ ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ ਸ੍ਰੀ ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਵਾਲੀਆ, ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਸ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਅਤੇ ਮਾਣਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਆਰ.ਐਨ. ਮਿੱਤਲ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਨੇ 21 ਅਗਸਤ, 1978 ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਨੂੰ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

22, ਨਿਯਮ 4(3) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ ਸੈਕਸ਼ਨ 151 ਸੀਪੀਸੀ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਕਿਰਪਾ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਕੇਸ ਨੰਬਰ 211, ਸ਼੍ਰੀ ਆਰ.ਸੀ. ਪਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਲੁਧਿਆਣਾ ਦੁਆਰਾ 25 ਜੂਨ, 1971 ਨੂੰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਟੀਐਸ ਗੁਜਰਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਪੀ.ਐਸ ਸੋਬਤੀ ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀਪੀ ਸਾਰਦਾ ਐਡਵੋਕੇਟ।

C. ਬੀ ਗੋਇਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ।

D. ਸੀ. ਆਹਲੂਵਾਲੀਆ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਅਤੇ ਐਮ.ਐਲ. ਸਰੀਨ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਇੰਟਰਵੀਨਰ ਵਜੋਂ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ:

ਨਿਰਣਾ

ਰਾਜਿੰਦਰ ਨਾਥ ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.

(1) ਮੌਜੂਦਾ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਛੋਟਾ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ 25 ਮਾਰਚ, 1975 ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੋਡ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦਾ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਅਸੰਗਤ ਹੈ? ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1976 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੁਆਰਾ ਸੰਸ਼ੋਧਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(2) ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਖੇਪ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਇਆ ਜਿਸ ਦਾ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਅ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਰਾਂ ਨੇ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ। ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਪ੍ਰਵਾਨ ਕਰ ਲਈ ਗਈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਦਈ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਸੀ। ਅਪੀਲ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੇ ਦੌਰਾਨ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ-ਜਵਾਬਦਾਤਾ ਨੰ: 1 ਅਤੇ 3 ਦੀ 13 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਨੂੰ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਨੂੰ ਮਾਰਚ, 1978 ਤੱਕ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ। 7 ਮਾਰਚ, 1978 ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ (ਸੀ. ਐਮ. ਨੰ. 458) -1978 ਦਾ ਸੀ) ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 4(3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜਵਾਬ - ਡੈਟ ਨੰਬਰ 2 ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਪੀਲ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬੈਂਸ, ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ, ਜਿਸ ਨੇ 14

Chand Kaur v. Jang Singh and others (R. N. Mittal, J.)

ਮਾਰਚ, 1978 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਪੂਰੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ।

(3) ਸਵਾਲ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ, ਕੋਡ ਦੇ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ 22, ਨਿਯਮ 4 ਕਈ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸੀ: -

- “4. (1) ਜਿੱਥੇ ਦੋ ਜਾਂ ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਬਚਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਜਾਂ ਇਕੱਲੇ ਬਚੇ ਹੋਏ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਜਿਉਂਦਾ ਹੈ, ਅਦਾਲਤ, ਉਸ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਰਜ਼ੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਨੂੰ ਧਿਰ ਬਣਾਏਗੀ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਨਾਲ ਅੱਗੇ ਵਧੇਗੀ।
- (2) ਕਿਸੇ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਣਾਇਆ ਏ. ਪਾਰਟੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਕੋਈ ਬਚਾਓ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ।
- (3) ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ।

ਸੈਕਸ਼ਨ 122 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਭਾਗ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

122. ਕੁਝ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ . ਨਿਯਮ ਬਣਾਉਣ ਲਈ: ਉੱਚ ਅਦਾਲਤਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਕਿਸੇ ਜੁਡੀਸ਼ੀਅਲ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਪਿਛਲੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ, ਆਪਣੀ ਖੁਦ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਅਤੇ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਨਿਗਰਾਨੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਯਮ ਬਣਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ।, ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ, ਬਦਲ ਜਾਂ ਜੋੜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।”

ਧਾਰਾ 122 ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੀ ਥਾਂ ਨਿਯਮ 4 ਆਰਡਰ 22 ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ:

“ਜਿੱਥੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (i) ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਲਜ਼ਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਫੈਸਲਾ ਮੌਤ ਨੂੰ ਬਰਦਾਸ਼ਤ ਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਸੀ। ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।”

1976 ਵਿੱਚ, ਕੋਡ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਕਾਨੂੰਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ, 1 ਫਰਵਰੀ, 1977 ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (1), (2) ਅਤੇ (3) ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਤੇ (5) ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਜੋੜੇ ਗਏ ਸਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“(4) ਅਦਾਲਤ ਜਦੋਂ ਵੀ ਉਚਿਤ ਸਮਝੇ, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ ਜਾਂ ਜਿਸ ਨੇ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ, ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸੁਣਵਾਈ 'ਤੇ; ਅਤੇ ਨਿਰਣਾ, ਅਜਿਹੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਨੂੰ ਖੜ੍ਹੇ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਉਕਤ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਮੌਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ।

(5) ਕਿੱਥੇ-

- (a) ਮੁਦਈ ਇੱਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਅਣਜਾਣ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 (1963 ਦਾ 36) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਦੇ ਬਦਲ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਘਟਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ
- (b) ਮੁਦਈ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 (1963 ਦਾ 36) ਵਿੱਚ ਇਸ ਲਈ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਅਧੀਨ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਰਖਾਸਤ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫੀ ਕਾਰਨ,

ਅਦਾਲਤ, ਉਪਰੋਕਤ ਧਾਰਾ 5 ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਜੇਕਰ ਸਾਬਤ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੀ ਅਗਿਆਨਤਾ ਦੇ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖੇਗੀ।

ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਬਚਤ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

- (1)) ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਜਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ, ਇਸ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਜਿਹੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਵਿਵਸਥਾ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ, ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(4) ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੁਆਰਾ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਹੈ। ਮੂਲ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਵਿਆਖਿਆ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (4) ਅਤੇ (5) ਦੀ ਭਾਸ਼ਾ ਬਦਲੇ ਗਏ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (3) ਨਾਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

(5) ਮੈਨੂੰ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਯਕੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 122 ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਅਨੁਸੂਚੀ ਦੇ ਸਾਰੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਜਾਂ ਜੋੜਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 122 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਨੂੰ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਇੱਕ ਫਰਜ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਮੁਦਾਇਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਾਂ ਦੀ ਬੇਨਤੀ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਵੇ।

ਇੱਕ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਵਧੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਬੰਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਅਨੁਭਵ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇਰ ਦੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੇਸ ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੁਕੇ ਹੋਏ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ *ਡੋਮਿਨਸ ਲਿਟਿਸ ਨੇ* ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਬਕਾਇਆ ਸੂਚੀ ਵਿੱਚ ਧਿਰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਨਿਯਮ ਬਾਰੇ, ਜਾਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਨਹੀਂ ਜਾਣਦੇ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਕਠੋਰਤਾ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਲਈ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 2 ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਨਿਯਮ 2-ਏ ਅਤੇ 2-ਬੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ 4 ਤੋਂ 6 ਨੂੰ ਜੋੜਿਆ। ਇਸਨੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਦਿੱਤਾ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਨਿਯਮ 2-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਹਰ ਵਕੀਲ ਦਾ ਇਹ ਫਰਜ਼ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਿਸੇ ਧਿਰ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਹੋਵੇ, ਉਸ ਧਿਰ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਤੇ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇ ਜੋ ਸੀ। *ਡੋਮਿਨਸ ਲਾਈਟਿਸ* ਨਿਯਮ 2-ਬੀ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਦੀ ਡਿਊਟੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਾਰਸਾਂ ਦੀ ਹੋਵੇਗੀ, ਨਾ ਕਿ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਜੋ *ਡੋਮਿਨਸ ਲਿਟਿਸ ਸੀ*। ਬਦਲਿਆ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਜੇਕਰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮਾ ਮ੍ਰਿਤਕ-ਪ੍ਰਤੀਰੋਧੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੌਤ

Chand Kaur v. Jang Singh and others (R. N. Mittal, J.)

ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਹੀ ਤਾਕਤ ਅਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (4-) ਅਤੇ (5) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕੁਝ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (6) ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਭਾਰਤੀ ਸੀਮਾ ਐਕਟ, 1963 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਜ਼ਨਜ਼ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(6) ਨਿਯਮ 2-ਏ ਅਤੇ 2-ਬੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮਾਂ (4), (5) ਅਤੇ (6) ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਜੋੜਨ ਅਤੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਬਦਲਣ ਦਾ ਮੁੱਖ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਨਿਯਮ 4 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ। ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਇਸ ਦਾ ਮਕਸਦ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਨਜ਼ਰਸਾਨੀ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਫੈਸਲਾ ਅਦਾਲਤ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਰਹੇਗਾ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਬਦਲੀਆਂ ਗਈਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਗਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀਆਂ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਦੇਣਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਇਹ ਇਸ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (4) ਅਤੇ (4) ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਯਮ 4 ਦੇ (5) ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਡਿਕਰੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਬਾਰੇ ਜਾਣੂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਾਬਕਾ ਪੱਖ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਹੁੰਦੇ, ਤਾਂ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲ ਸਕਦਾ ਸੀ।

(7) ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97(1) ਇਹ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੋਈ ਵੀ ਸੋਧ ਜਾਂ ਕੋਈ ਵੀ ਉਪਬੰਧ, ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੋਧ ਹੋਏ ਕੋਡ/ਸਟੈਂਡ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਹੈ ਤਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਪਰ ਜੇਕਰ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੋਡ ਦੀ ਅਨੁਸੂਚੀ 1 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਸੋਧਿਆ ਜਾਂ ਬਦਲਿਆ ਨਿਯਮ ਇਸ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਧਾਰਾ 97(1) ਦੇ ਕਾਰਨ ਆਪਣੇ ਆਪ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੂਲ ਨਿਯਮ ਜਾਂ ਸੂਚ-ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ ਇਹ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਿਆਨ ਕਰਦਾ। ਇਸਲਈ, ਮੈਂ ਉਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਨੂੰ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(8) ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਆਦਿ (1) ਵਿੱਚ ਇਕੱਲੇ ਬੈਠਣ ਸਮੇਂ ਵੀ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਮਾਮਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਇਆ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਡਿਕਰੀ ਸ਼ੀਟ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਸੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਉਸ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਕੋਡ ਦਾ ਆਰਡਰ 41, ਨਿਯਮ 14, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੋਰਟ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ ਵਿੱਚ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਉਹ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਆਦੇਸ਼ ਦੇਵੇ। ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਵਾਬਦੇਹ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਜੋ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਿਸ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਾਂ - ਉਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੇ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਸੀ। ਉਕਤ ਨਿਯਮ ਅਧੀਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ। ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ

ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰੇ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਸੋਧਾਂ ਧਾਰਾ 97 ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਉਹ ਸੋਧਾਂ ਰੱਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕੋਡ ਦੀਆਂ ਸੋਧੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਅਸੰਗਤ ਸਨ। ਮੇਰੇ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਆਰਡਰ 41 ਨਿਯਮ 14 ਨੂੰ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ। ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕਾਲੂ, (2), ਟੰਡਨ, ਜੇ. ਨੇ ਇਸ ਸਵਾਲ ਦੀ ਘੋਖ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਕਿ ਕੀ

(1) 1978 ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਜਰਨਲ 244.

(2) 1978 ਵਰਤਮਾਨ ਕਾਨੂੰਨ ਜਰਨਲ 247.

ਬਦਲਿਆ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਦ ਹੋ ਗਿਆ। ਵਿਦਵਾਨ ਜੱਜ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹਾਈਕੋਰਟ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੋਧ ਨੂੰ ਜ਼ਾਬਤੇ ਦੀ ਸੋਧ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ThqI ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸੋਧ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸੀਹਤਾ ਦੀ ਬਾਡੀ ਵਿਚ ਮੌਜੂਦ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੀ ਸੀ। ਮੈਂ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਸਤਿਕਾਰਤ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਹਾਂ।

(9) ਸ੍ਰੀ ਗੋਇਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਦੂਜਾ ਅੰਗ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਯਮ 4 ਵਿੱਚ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (4) ਅਤੇ (5) ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਹਨ। ਬਦਲੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਸਾਰ। ਮੈਂ ਵੀ ਇਸ ਵਿਵਾਦ ਤੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (4) ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜਾਂ ਜੋ ਇਸ ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪੇਸ਼ ਹੋਣ ਅਤੇ ਸੁਣਵਾਈ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਉਪ-ਨਿਯਮ (5) ਕਿਸੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਕੁਝ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਛੋਟ ਨੂੰ ਇਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਦਾਖਲੇ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਉਸ ਕੋਲ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ। ਅਗਿਆਨਤਾ, ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਰਜ਼ੀ ਨਾ ਦੇਣ ਦਾ ਕਾਫ਼ੀ ਕਾਰਨ। ਉਪਰੋਕਤ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦੋ ਉਪਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਵਿੱਚ ਸੀਮਤ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਦਲਵੇਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਤੋਂ ਨਿਯਮ (4) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਹਨ। ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (4) ਅਤੇ (5) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵੀ ਬਦਲਵੇਂ ਉਪ-ਨਿਯਮਾਂ (3) ਨਾਲ ਟਕਰਾਅ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 97 ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

(10) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ 25 ਮਾਰਚ, 1975 ਨੂੰ ਬਦਲੇ ਗਏ ਕੋਡ ਦੇ ਆਰਡਰ 22 ਦੇ ਨਿਯਮ 4 ਤੋਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (3), ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਸੋਧੇ ਗਏ ਸੀਹਤਾ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਕੂਲ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਦੀ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੈ। ਮੈਂ ਇਕਸਾਰਤਾ ਨਾਲ ਆਰਡਰ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਹੁਣ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਐਸ ਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਚੀਫ਼ ਜਸਟਿਸ—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.—ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਚ.ਐਸ.ਬੀ _

Chand Kaur v. Jang Singh and others (R. N. Mittal, J.)

ਡਿਸਕਲੇਮਰ- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਪ੍ਰਭਾਪ੍ਰੀਤ ਸਿੰਘ